

NOVOSTI

Župna je zajednica otvorena svima – U svetištu Gospe Lurdske živi Antićeva karizma

PREPOZNATLJIVA CRKVA MAJKE BOŽJE LURDSKE U ZAGREBU IZNUTRA ZASJALA PUNIM SJAJEM

U zagrebačkoj Vrbanićevoj ulici 1932. godine izgrađen je samostan s kapelom Majke Božje Lurdske, što ih je na blagdan sv. Petra i Pavla blagoslovio zagrebački nadbiskup Antun Bauer. Župu, povjerenu franjevcima Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja sa sjedištem u Splitu, 8. prosinca 1942. godine utemeljio je zagrebački nadbiskup Alojzije Stepinac, odvojivši je od Župe sv. Petra u Vlaškoj ulici. Samostan s kapelom postao je okupljalište Zagrepčana kao i doseljenika, osobito radničkih obitelji iz Dalmacije.

21.11.2025. / 11:37 / Neno Kužina

Istinsko susretište i mjesto utjehe

Koje značenje danas ima ova župa u srcu grada i što Crkvu čini živom, pitam župnika fra Antu Bešlića.

fra Ante Bešlić propovijeda

„Župa Majke Božje Lurdske prije svega je mjesto zajedništva u Gospodinu i mjesto okupljanja naših župljana u svakodnevnoj dinamici života grada. Župa je prerasla realne kapacitete pastoralnog života gradske župe i postala je svetište. Svakodnevna mogućnost za ispovijed kroz jutarnje sate u vremenu svetih misa i u večernjem terminu sat vremena prije svete mise, dok se mole pobožnosti, puno znači za vjernike iz svih dijelova Zagreba, a i šire.

Samostan i župa postali su istinsko susretnište i mjesto utjehe za sve vjernike koji žele pronaći duhovnu okrijepu u užurbanosti gradske svakodnevnice. Kroz cijelu godinu, a posebno u danima pred Božić i Uskrs, nepregledne kolone vjernika dolaze na ispovijed.“

Dok svako toliko vremena čitamo i slušamo o vršnjačkom nasilju, ovdje je subotom posve drukčija atmosfera. Četrdesetak djece, opredjeljenjem za duhovno-kreativnu radionicu, pripravlja sebi sasvim drukčiji put. Kako ga vidi Ana Putica?

Zabavno, kreativno, duhovno

Iz žive Crkve rađaju se novi članovi za budućnost

„Svake subote sve pršti od radosti i dječjih glasova. Desetak animatora iz tjedna u tjedan drži radionice za djecu od 10 do 13 godina koja se na taj način uključuju i postaju aktivni dio župne zajednice. Prije svega, sa svojim vršnjacima grade kvalitetna prijateljstva i zajedno se približavaju Bogu.

Radionice imaju raznolik sadržaj, a glavna vodilja je povezati zabavno i kreativno s duhovnim. Plodovi svake radionice vide se na licima i u životima i djece i animatora. Radionice ne ostavljaju samo trenutne plodove nego i trajne i vjetar su u leđa koji djeci pomaže da grade svoj put u pravom smjeru, zajedno s Bogom.“

Crkva Majke Božje Lurdske građena je u dva dijela: kriptu od 1936. do 1937. godine, kada ju je 24. listopada blagoslovio zagrebački nadbiskup koadjutor Alojzije Stepinac. Prema zamisli slovenskog arhitekta Jože Plečnika, trebala je to biti veličanstvena dvokatna građevina, no zbog siromaštva franjevaca i vjerničkoga puka, rata, komunističkih zabrana i represije, to je htijenje ostalo tek u kripti koja je postala omiljeni prostor za liturgijska slavlja i pobožnosti.

Blagdan Gospe Lurdske i Antićevo dugi su niz godina stožerne svečanosti u njoj. O blagdanu Majke Božje Lurdske vjernici hrle sa svih strana i mole za sebe i za bolesnike koji su im bliski. Je li to dovoljno ili je to možda površna, sebična vjera?

Intenzivan sakramentalni život

Nakon kripe vjernici su rado prihvatili „gornju crkvu“

„Crkva kao građevina potrebna nam je za održavanje liturgijskih čina, ali i kao mjesto susreta jednih s drugima i mjesto susreta s Bogom. Bogu dragom hvala, nakon dugih desetljeća od posvete kripe, zagrebački nadbiskup Dražen Kutleša 19. studenoga 2023. posvetio je toliko iščekivanu ‚gornju crkvu‘ Majke Božje Lurdske.

Trud, darovi, molitva i zalaganje cjelokupne zajednice, predvođene franjevcima, urodili su plodom. Materijalni radovi odraz su duhovnog rada, rasta i napretka župne zajednice. Sakramentalni život u župi i svetištu intenzivno se živi tijekom cijele godine, a posljednjih godina u župi se svečanije slavi i blagdan Gospe od Zdravlja.

Vjernici koji dolaze moliti i vapiti pred kipom Majke Božje Lurdske i nad grobom časnog sluga Božjega fra Ante Antića za svoje i zdravlje svojih bližnjih potaknuli su nas da organiziramo mjesečne duhovne obnove za bolesnike, koje se odvijaju treće subote u mjesecu.

Posebno značenje imaju zajednice u koje se mogu uključiti vjernici svih uzrasta. Ono što bih htio istaknuti jest zajednica „Vjera i Svjetlo“ koja okuplja osobe s intelektualnim teškoćama. Uz njih su roditelji i prijatelji koji dolaze volontirati. Prva takva zajednica u Hrvatskoj osnovana je u Župi Gospe Lurdske 1993. godine. Zajednica daje osobama s intelektualnim teškoćama mogućnost da prepoznaju i koriste vlastite darove i otkriju radost prijateljstva.

Zahvaljujući njima i njihovi prijatelji dolaze do spoznaje da postoji još jedan svijet, osim onoga u kojem vladaju nadmetanje, novac i materijalna zadovoljstva. Udruga „Vjera i Svjetlo“ roditeljima daje podršku u njihovim kušnjama i pomaže im da bolje uoče ljepotu svoga djeteta. Mnogi od njih, zauzvrat, postaju izvor snage i pomoći drugim roditeljima slomljenima vlastitom patnjom i svakodnevnim teškoćama“, zaključuje župnik.

Služenje karizmama

Tijekom mise vjernici zagledani u svetohranište

„Od 2019. u Župi Majke Božje Lurdske živi Molitvena zajednica „**Službenici Božji**“ koja broji 20-ak članova. U jesen 2023. godine duhovnik joj postaje fra Ante Bešlić. Molitveni susreti se sastoje od kateheza, molitve, slavljenja i euharistijskog klanjanja. Članovi zajednice aktivno su uključeni u pastoralne aktivnosti, te sudjeluju u raznim inicijativama.

Četvrtkom prije svete mise zajednica je redovito molila kronicu uz čitanja tekstova iz spisa o. Antića, te mjesečno Ružarij. Članovi su posjećivali i specijalnu bolnicu za kronične bolesti dječje dobi. Cilj Zajednice je duhovni rast u krepostima svojih članova, osobni odnos s Bogom, te služenje karizmama kako bi kroz evangelizaciju odgovorili na primljeni poziv i službu kršćanina“, govori nam voditeljica **Tajana Guć**.

Ima učenika koji se umjesto vjeronauku priklanjaju etici, a nije tajna kako podjela sakramenta svete potvrde znači udaljavanje od Crkve. Srećom, u ovoj je župi nemali broj onih koji Crkvi, nakon krizme, nisu okrenuli leđa. Tako se oko 150 mladih okuplja mjesečno na njima prilagođenim susretima, na kojima, svjedoči Maša Marija Čotić, produbljuju svoju vjeru.

Mladi su željni Božjih dubina

Majka Božja Lurdska magnet koji privlači

„Atmosfera je intimna i vrlo osobna i to je ono što me osobito privlači. Prošlogodišnja tema ‚Od samoće do Boga‘ vodila nas je kroz niz vrlo konkretnih i stvarnih životnih područja – od odgovornosti i granica, preko strahova, krivnje i opraštanja, pa sve do skrivenosti i naših iskrivljenih slika o Bogu. Župnik, zajedno sa svojim ‚dopisnicima‘, hrabro je dijelio iskustva koja se rijetko čuju naglas – konkretna i duboko osobna.

Upravo zato ovi susreti stvaraju ozračje povjerenja u kojem otkrivamo da s vlastitim borbama nismo sami. U toj iskrenosti rađa se doživljaj zajedništva i topline i ponovno otkrivamo Crkvu kao mjesto gdje se možemo osjećati prihvaćeno, sigurno i vođeno – kao luku u kojoj nas Bog strpljivo čeka. Tako se nastavilo i ove godine, s temama poput samosažaljenja i frustracija, koje još dublje otkrivaju naše ranjivosti i unutarnje borbe.

Kroz te izazovne teme fra Ante Bešlić nam otvara prostore u kojima prepoznajemo ‚meleme‘ Božje milosti – načine na koje nas Gospodin liječi. Uz to, svakog utorka u 21 sat održava se klanjanje, gdje sve ono što je na susretima ‚otkriveno‘ donosimo pred Gospodina i predajemo Njegovoj ljubavi. Mi mladi željni smo Božjih dubina i stoga sam osobito zahvalna da se o ovim temama na ovaj način progovara.“

Nad kriptom je 1970. počela gradnja jednostavne crkve u obliku velike dvorane s dvama prostranim pjevalištima, po nacrtu arhitekata Zvonimira Vrkljana i Valdemara Balleyja. U predvorju crkve 1973. postavljen je vitraj Ive Dulčića „Bijeg u Egipat“, s motivima iz hrvatske nacionalne povijesti, a 1980. u istoj tehnici u gornjemu dijelu prikaz „Posljednje večere“, djelo Josipa Botterija Dinija. Zauzimanjem provincije i uprave samostana tek se 2014. prionulo uređenju interijera crkve prema novome projektu arhitekata **dr. Igora Gojnika i dr. Zorane Sokol-Gojnik**. Gornji dio crkve, izgrađen 1971., potpuno je uređen u veljači 2022. godine, a nad njim su nekoliko godina, svaki prema svojim darovima, bdjeli i pridonosili **fra Ivan Maletić i fra Ante Crnčević**.

U molitvi

Kakvu je promjenu i kakvu je nadu donio taj preobražaj? Kako o prelasku iz kripte u crkvu promišlja vicepostulator kauze oca Antića **prof. dr. sc. fra Ante Crnčević**?

Gradnja kripte providonosno djelo

„Dugo očekivanim uređenjem (premda još ne i konačnim dovršenjem) ova je župna zajednica konačno dobila crkvu i kriptu. Kripta je gotovo devedeset godina nadomještala crkvu, s prednostima svoje topline i intime, ali i sa svojim prostornim i simboličkim ograničenjima.

Ulaskom u crkvu podignutu nad kriptom nudi se jasnije razumijevanje crkvenoga i liturgijskoga zajedništva, omogućuje se lakše udioništvo u liturgijskim slavljinama, pruža se dragocjeno razlikovanje i međusobne upućenosti između liturgijskih slavlja i osobne pobožnosti.

Suvremeni arhitektonski izričaj unutrašnjosti crkve, nudeći mekoćom svojih ploha neočekivani prostor nakon susreta s ortogonalnošću njegove vanjske forme, omogućuje da iskustvo liturgijskoga i crkvenoga zajedništva bude

doživljeno kao ‚iskustvo neočekivanoga‘, iskustvo dara koji izvire iz Božjega otajstva, iz Božjega spasenjskog darivanja po sakramentima Crkve.“

Župljani u školi liturgijskoga i župnoga zajedništva

„Jedinstvena povezanost crkve i kripte omogućuje različite dinamike slavlja, duhovnosti i pobožnosti, kao i drugih pastoralnih aktivnosti. Kada se dovrši obnova kripte (nakon radova konstruktivnoga ojačanja i konzervatorskoga uređenja) ona će ponovno zasjati ljepotom svoje topline i duhovne intime. Ondje će vjernici moći pristupiti i grobu sluge Božjega fra Ante Antića. Usudujemo se reći da je gradnja kripte bila providonosno djelo upravo radi budućega svetišta oca Antića, nadamo se uskoro blaženoga“.

Samostanska kapela, sa špiljom Majke Božje Lurdske na koju su vjernici sve do restauratorskih radova navikli, urešena je vitrajima Ive Dulčića, prikazima prvog kanoniziranog hrvatskog sveca Nikole Tavelića, sv. Leopolda Bogdana Mandića i časnog sluge Božjega o. Ante Antića. Od vrednijih umjetnina u samostanu i crkvi nalaze se djela Ante Starčevića, Frana Kršinića, Mile Wood, Jože Plečnika, Ivana Kožarića i drugih.

U pastoral uključena devetorica franjevac

Godine 1934. iz Lurda je donesen Gospin kip i pokrenut list *Naša Gospa Lurdska*. Iste su godine osnovani zbor djevojčica i muški zbor. Ratne neprilike donijele su nove teškoće. Progoni, razaranja i prijetnje u raznim dijelovima provincije dovele su u zagrebački samostan brojnu braću, tako da je u ljeto 1942. samostan imao 32 člana. Danas su, uz župnika i kapelane fra Marka Plejića i fra Šimuna Sutona, u samostanu šestorica braće koja su uključena u pastoral župe.

U samostanu su od njegovih početaka služile sestre milosrdnice iz Zagreba, školske sestre franjevke iz Maribora, a od jeseni 1945. u samostanu i u župi

djeluju školske sestre franjevke Krista Kralja Provincije Presvetoga Srca Isusova iz Splita.

Kako župu, kojoj su bliski pobožnost Nebeskoj majci, duhovnost i poniznost oca Antića, doživljava jedna od tri redovnice, vjeroučiteljica i orguljašica – voditeljica liturgijskog pjevanja, s. Željka Čeko?

Vitraž Hvalospjev stvorenja, autora Đure Sedera

Vidljivi znak Krista

„Naše sestre preuzimaju sakristansku službu i domaćinske poslove, a 1979. preuzimamo i službu katehistkinje, sviračice i voditeljice liturgijskog pjevanja. Dolaskom demokracije proširuje se djelokrug rada. Naime, to je vrijeme uvođenja vjeronauka u škole. Tada jedna sestra počinje raditi kao vjeroučiteljica u Osnovnoj školi Silvija Strahimira Kranjčevića.

Naša Nebeska Majka Marija, Gospa Lurdska, uvijek nam svojim zagovorom daje snagu i prati nas svojom majčinskom ljubavlju, da i mi svojim djelovanjem i prisutnošću budemo vidljivi znak Krista, kojem smo posvetile svoj život, u ovoj, nama dragoj župi, u lijepoj suradnji s braćom franjevcima.

Pobožnost prema Gospi, koju su nam usadili roditelji, rasla je i raste u neposrednoj prisutnosti u Njenom okrilju i brižnom Majčinskom pogledu. Sigurnost da je Ona tu i da nas štiti daje nam snagu i polet uvijek za ljepše i bolje sutra.

Milosni je Božji dar, za naš duhovni rast, prisutnost duhovnog i poniznog Časnog sluga Božjega, koji nas potiče i poziva na istinsko preispitivanje kakva je naša duhovnost i poniznost.“

Fratri mučenici

Spomen-ploča svjedoči o stradalim redovnicima

Završetkom Drugoga svjetskog rata franjevcima u Vrbanićevoj nije podaren mir. Komunistička vlast zabranila im je sabiranje milodara za gradnju crkve, provodeći zastrašivanja i uznemiravanja. U zoru 19. travnja 1947. pripadnici Udbe upali su u samostan, uhitili i na ispitivanje odveli mnogu braću. Nakon doslovnoga mučenja podignuta je izmišljena optužnica za podmetanje eksploziva u tvornici „Gaon“ koja se nalazila u samostanskome susjedstvu.

Franjevcima se, među ostalim, uzimao za grijeh bliska suradnja s nadbiskupom Alojzijem Stepincem. Prema presudi, na smrt strijeljanjem osuđeni su župnik fra Matej Vodanović i kapelan fra Serafin Rajić. Provincijal fra Petar Grabić, gvardijan fra Leonard Bajić, kapelan fra Josip Visković i prvi župnik fra Albert Bukić osuđeni su na dugogodišnje zatvorske kazne s prisilnim radom te gubitkom građanskih i političkih prava.

Po završetku Drugoga svjetskog rata u zagrebačku Vrbanićevo dolazi, kako će mnogi posvjedočiti, pravi apostol i ispovjednik, fra Ante Antić, dajući svojim savjetima nadnaravno svjetlo svima koji su mu dolazili. Mnogi svjedoče da je bio od Boga obdaren milosnim sposobnostima, osobito poznavanjem srdaca i proricanja budućnosti. Pronicljivošću i duhovnim vodstvom privlačio je u kriptu i samostan mnoštvo vjernika, svećenike, redovnike i redovnice. „Dobri otac Antić“, nakon 19 godina djelovanja u Zagrebu, umro je na glasu svetosti 4. ožujka 1965., a postupak njegove beatifikacije, pokrenut je još 1984.

Sarkofag u kripti s posmrtnim ostacima oca Antića

Koliko su urodili plodom dosadašnji napori za Antićevo uzdignuće na čast oltara?

Vidljivi plodovi fra Antina zagovora

„Postupak za proglašenje fra Ante Antića blaženim završen je na biskupijskoj razini i pred Dikasterijem za kauze svetih pri Svetoj Solici“, veli prof. Crnčević, nastavljajući:

„Sveta Stolica dekretom iz 2015. godine potvrdila je herojske krjeposti života ovoga Sluge Božjega. Time je Crkva potvrdila svoju uvjerenost u ‚herojski‘ primjer njegova kršćanskoga života, vrijedan nasljedovanja. Da bi fra Ante bio proglašen blaženim traži se još i potvrda čuda, nekoga čudesnog ozdravljenja ili kakvoga drugog čudesnog događaja, koji bi se zbio po njegovu zagovoru.

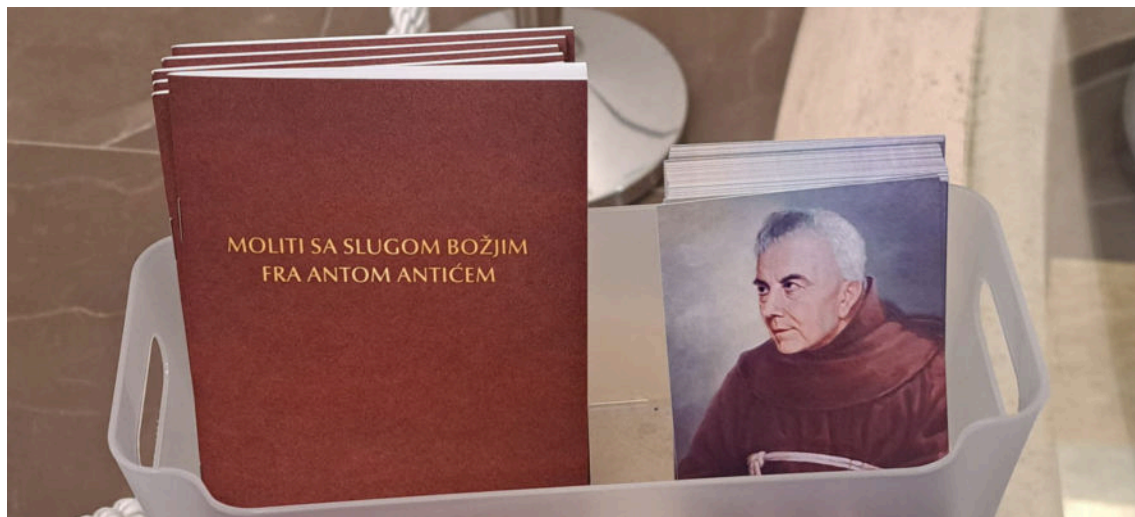
Brojna uslišanja o kojima svjedoče mnogi vjernici, kao i duhovni plodovi vidljivi u životima mnogih molitelja, nesumnjivo su znak fra Antina nebeskoga zagovora. No, Crkva pod čudom razumijeva neki dokaziv događaj za koji nije moguće pronaći naravno objašnjenje. Vrijeme iščekivanja takvoga čudesnog događaja koji bi se zbio po zagovoru fra Ante Antića, nije vrijeme bez čudesa. Ona se događaju.

Zato ovo vrijeme jest vrijeme našega kršćanskoga dozrijevanja i rasta ‚u čudu koje se događa‘, u življenju Evanđelja po primjeru časnoga sluge Božjega fra Ante Antića. Stoga ono što fra Ante čini svojim nebeskim zagovorom i svojim primjerom života treba uvijek staviti ispred onoga što čini Vicepostulatura za njegovo proglašenje blaženim.

Mi nastojimo promicati njegov životni primjer, njegovu duhovnost, upoznavati ljude s njegovom svetošću, zajedno se u molitvi utječemo njegovu zagovoru – i

u poniznosti se tu moramo zaustaviti, dopuštajući Bogu da ,u svoje vrijeme' svetost oca Antića potvrdi nekim čudesnim događajem.

Do toga čudesnog događaja, kao župna zajednica Majke Božje Lurdske, kao redovnička zajednica otaca franjevac i kao Crkva u hrvatskome narodu, moramo sazrijevati na putu vjere. Rad na proglašenju oca Antića blaženim jest rad na našim životima, oblikujući ih po primjeru njegova krjeposnog života.“

Vjernici rado uzimaju knjižicu u ruke i mole

U župi je utemeljena *Humanitarna udruga fra Ante Antić*. Koji su joj ciljevi i koliko ona pridonosi postupku beatifikacije, govori njezin predsjednik **Stjepan Kelčić**.

Svesrdna pomoć potrebitima

„Ciljevi su molitva, promicanje glasa svetosti i karitativni rad. Svakog 16. u mjesecu organiziramo cjelodnevno klanjanje pred Presvetim, a datum je uzet u spomen na rođendan fra Ante Antića. Devet dana prije svakog cjelodnevnog klanjanja postimo i molimo na nakanu njegova proglašenja blaženim i svetim. Prvog četvrtka u mjesecu, nakon molitve na grobu Časnog sluga, organizira se i dodatni molitveni program. Svakog dana u 15 sati moli se krunica na spomenutu nakanu.

Na mrežnim stranicama udruge, kao i na Facebook stranici, svakog dana se objavljuju fra Antine misli koje je upućivao mnogima u svojim pismima, a služe kao poticaj za razmišljanje i molitvu. Ona predstavljaju vrlo dragocjen dio njegove duhovne ostavštine.

Karitativni rad Udruge zamišljen je kao pomoć potrebitima, a na poseban način onima koji dolaze u Zagreb u svrhu liječenja, a nemaju mogućnost smještaja.

Različitim humanitarnim akcijama želimo u djelo provesti fra Antino geslo:
Kad vam netko učini dobro, ono se mora nastaviti umnažati da bi bilo još veće dobro.

Udruga ima stan za smještaj korisnika blizu bolnice Rebro pod imenom *Nazaret* i stambeni kontejner u dvorištu samostana za pružanje smještaja. Imamo i smještajnu jedinicu na Barutanskom bregu pod nazivom *Betlehem*. Osim pružanja smještaja, cilj je potaknuti korisnike smještaja da se molitvom na grobu fra Ante osnaži njihova vjera, budući da su ljudi u bolesti i potrebi najosjetljiviji. Pruža im se i duhovna pomoć po svećenicima franjevcima. Volonteri obilaze korisnike, vodeći brigu da korisnici prime sakramente bolesničkog pomazanja i svete ispovijedi.

Na Svjetski dan siromaha i povodom blagdana sv. Elizabete, 16. studenoga, Udruga je organizirala akciju *Jedna ruža za jedan kruh siromaha*, čime se prikupljan novac za pomoć osobama u potrebi.“

Produžena ruka Vicepostulature

Pristup krecalu ponad kripte u kojoj počiva Časni sluga Božji

„Svake godine u župi, prodajom proljetnica, organiziramo akciju *Zasadi svoju dobrotu*. Odlučili smo pokrenuti i humanitarnu akciju *Kruh svoj s gladnim dijeli*. Kao, slobodno mogu reći, produžena ruka Vicepostulature, jasno usmjeravamo svoje djelovanje ka dvama isprepletenim područjima: duhovnom/pobožnom i karitativnom. Time Udruga ne samo da pomaže potrebitima, već i konkretno širi svetost fra Ante Antića – što je važan element u procesu beatifikacije.

Zajedno sa župom organiziramo besplatne instrukcije za osnovnu i srednju školu. Prošle školske godine odrađeno je preko 150 sati, pretežito iz matematike, kemije i engleskog. Članovi udruge koordiniraju potrebe učenika s

profesorima i studentima volonterima. Instrukcije se odvijaju dva puta tjedno u župnim dvoranama. U ponudi su instrukcije za 15 predmeta, a volonterski sudjeluje 20 profesora i studenata.“

Na takav način ljubimo Boga kad vidimo bližnjega svoga. Predsjednik u svome djelovanju nije usamljen. Što predstavljaju volonteri i s kakvim žarom i na kakvu korist djeluju u Udruzi?

Kad neznanac postane blizak

„Kada sam došla na studij u Zagreb priključila sam se bratstvu Franjevačke mladeži u crkvi Gospe Lurdske, a kroz Framu čula sam za udrugu i mogućnost volontiranja u njoj“, veli nam **Martina Anđić**, dodajući:

„Za Framu je specifično tzv. davanje obećanja na godinu dana. Braća i sestre u Franjevačkom svjetovnom redu daju trajne zavjete, a mi kao njihov pomladak i po uzoru na njih dajemo obećanje da ćemo tijekom godine dana živjeti Evanđelje slijedeći primjer sv. Franje Asiškog.

Između ostalog, u tekstu obećanja stoji: *Obećavam da ću se spremno odazvati na svaki poziv dobra, crpeći snagu iz euharistije i nastojeći u siromasima i poniznima prepoznati lice Krista patnika.* Za mene je življenje tog obećanja značilo volontirati u Udruzi. Dati svoje vrijeme, svoju prisutnost za veće dobro. U susretu s korisnicima prepoznavala sam nadu i zahvalnost unatoč teškoćama s kojima dolaze.

Tako je udruga postala mjesto gdje je Krista lako susresti i prepoznati. Neobično je kako naš najmanji trud izrodi uvijek u nešto veliko i važno, kako za nas volontere tako i za svaku osobu koja nam pokuca na vrata.

Na kraju, kroz udrugu upoznajemo oca Antića. Od neznanca nam je postao blizak, posebno nama studentima za koje je za života imao poseban osjećaj brige. Rado odlazimo na njegov grob i utječemo mu se u svojim potrebama, posebno kada su u pitanju stambena pitanja. Njegov život nam je inspiracija da uvijek možemo dati još više.“

Koliko zapaljenih lučica, koliko uslišanih molitvi

Baš kao i uoči blagdana Gospe Lurdske, tako se i pred Antićevo višednevnom pripravom vjernici utječu redovniku sveta života, o čijoj duhovnoj veličini svjedoči njegov subrat, **prof. Crnčević**.

U svemu se pouzdavati u Boga

„Fra Ante Antić i danas govori više nego što bismo mi o njemu mogli reći. Mnogi dolaze do njegova groba izručiti svoje živote njegovu zagovoru. Dolaze čuti što im on ima reći u njihovim životnim traženjima. Mnogi slijede njegov jednostavan životni savjet: u svemu se pouzdavati u Boga, živjeti ponizno pred Bogom, trpjeti zajedno s Kristom ne gubeći radost života, ljubiti bližnje kako je to Krist činio.

Vodeći i savjetujući ljude, Časni sluga Božji njihove životne brige i nastojanja usmjeruje na brigu za dušu. Kršćanin je za njega kršćanska duša. Živjeti kršćanski znači skrbiti za dušu, za sjedinjenost s Bogom. Iz te sjedinjenosti proizlazi sav život u krjeposti, u radosti, u nesebičnoj ljubavi za bližnje.

Tako otac Antić piše: *Stvorena si, kršćanska dušo, da Boga ljubiš i da njemu živiš. To je cilj tvoga života i boravka ovdje na zemlji. Varaš se ako bi postavila svoju svrhu u neko stvorenje ili stvoreno dobro, jer za to nisi na svijetu. Bog je tvoja svrha, tvoj život i tvoje sve.*“

Nakon završetka Drugoga svjetskog rata bilo je razdoblje prijatni da će samostan biti oduzet, premda je bio utočište tolikim franjevcima, studentima filozofsko-bogoslovnog učilišta iz Makarske, polaznicima Franjevačke gimnazije iz Sinja, a kasnije i dom studentima bogoslovije iz provincije koji su studirali na Katoličkom bogoslovnom fakultetu kao i svećenicima, studentima

na drugim zagrebačkim visokim učilištima. U njemu su redovito odsjedali članovi provincije koji su u Zagreb dolazili radi potrebe liječenja.

Časno mjesto za Riječ Božju

Čime se danas liječi čovjek dolaskom u ovu župu? Što znači biti članom i članicom Franjevačkog svjetovnog reda? Po čemu ih prepoznaju, odgovara **Branka Brekalo**.

Ljekoviti župni sadržaji

„Jako je lijepo koračati kroz svjetovni život sa svojom župom čiji su sadržaji uistinu ljekoviti. Članovi Franjevačkog svjetovnog reda obećavaju trajne zavjete da će živjeti po Evanđelju, da će slijediti primjer svetog Franje koji je ustanovio OFS.

Mi svjetovni franjevci možemo se prepoznati po služenju i pomaganju u župi: u vidu čitanja Božje riječi na svetim misama, predmoljenja krunice, volontiranja u humanitarnim akcijama, čišćenja, sudjelovanja na mjesečnim sastancima na kojima molimo Časoslov, raspravljamo o određenoj temi. Uglavnom to bude život sv. Franje. Molimo za nemoćne i bolesne članove, posjećujemo ih u domovima za starije, izvedemo ih u šetnju i na ‚čašicu‘ razgovora, nazovemo ih da ih pitamo kako su, pogotovo naše članove koji žive sami, a kojima to puno znači, da znaju da ima netko tko misli na njih.

To su možda male stvari ali su u duhu franjevaštva i naše katoličke vjere i potiču nas da se svakodnevno mijenjamo i nastojimo živjeti Evanđelje.“

U župi je osobito njegovano liturgijsko pjevanje, posebice otkada je službu zborovođe 1964. preuzeo maestro fra Anđelko Milanović, profesor i predstojnik Instituta za crkvenu glazbu Katoličkoga bogoslovnoga fakulteta u Zagrebu. Danas se Župa može pohvaliti s pet pjevačkih zborova. S kakvim žarom, pa i

uspjehom, liturgijskom pjevanju pristupa jedna od voditeljica, **Nikolina Baletić?**

Lijepi glasovi za ljepotu liturgije

Na koru jedan od pet zborova

„Zbor otac Ante Antić vodim od studenoga 2015. godine. Došla sam među njih nakon preseljenja iz Župe Dubrovačke, gdje sam također vodila župni i dječji zbor u Župi sv. Ilara u Mlinima. Ovaj me zbor na samom početku oduševio svojom profesionalnošću, skladom i ljepotom glasova. Njihovo suvereno, sigurno, skladno i milozvučno četveroglasno pjevanje predstavljalo je izazov jer mi je odmah bilo jasno da tu razinu treba makar održati, ali po mogućnosti i podići.

Bogu zahvaljujem da je to išlo s priličnom lakoćom, ponajviše zbog članova koji su ne samo mahom sjajni pjevači i divni interpretatori, nego krasni ljudi. Od prve probe uživala sam radeći s njima jer sam se osjetila dijelom zbora zahvaljujući svakom pojedinom članu, ali ponajviše našem glavnom sopranu i dugogodišnjoj duši zbora, **Karin Šerman**.

Ona je u trenutku moga dolaska preuzela ulogu dirigentice, dok sam ja preuzela sviranje, vođenje proba i biranje repertoara. Nas smo dvije zapravo suradnice koje se o svakoj izvedbi dogovaraju, ali ne vodimo zbor autoritativno, već u suradnji sa svim članovima, uvažavajući i uzimajući u obzir sve prijedloge.

Upravo zbog toga čini nam se da mi nismo samo zbor, već i dugogodišnji i iskreni prijatelji. Među 20-ak članova ima pjevača koji su u zboru 38 godina. Oni čine temelj i okosnicu zbora, ali, naravno, rado primamo i nove članove.

Probe održavamo jednom tjedno i nedjeljom pola sata prije svete mise, a repertoar nastojim prilagoditi liturgiji, pazeći da se među pjesmama nađu one

bliske puku. Izvodimo i zahtjevnije skladbe kojima želimo slaviti Gospodina u njegovoj veličanstvenosti te opravdati atribut dobrog i kvalitetnog komornog zbora.“

U vrijeme Domovinskoga rata široku djelatnost, kako svjedoči monografija *Gospodin vam dao mir*, iz 2017. godine, razvio je samostanski Caritas, skrbeći za brojne siromašne, prognane i izbjegle obitelji. Prognanika i izbjeglih obitelji u samostanu i njegovoj blizini više nema, ali što je sa siromašnima? Koliko i na koji način o njima brine franjevačka duša i sami župljani, svjedoči blagajnik župnog Caritasa **Franjo Šarić**.

Preuređeni samostan fizički je povezan s crkvom

Malo odricanja za puno dobra

„Za razliku od ratnih godina, kada je naš samostan bio jedan od centara podjele pomoći stotinama prognanih i izbjeglih, današnji župni Caritas je, kada govorimo o broju korisnika, znatno skromniji i orijentiran prvenstveno na potrebite s područja župe, iako ne odbijamo nikoga tko zatraži pomoć.

U nekoliko godišnjih akcija kao što je poziv župljanima na odricanje tijekom korizme, prodaja maslinovih grančica na Cvjetnicu, prodaja svijeća, kolača te stalnim ili povremenim donacijama župljana, prikupljamo sredstva za rad župnog Caritasa.

Cilj nam je kontinuirano pomagati naših tridesetak korisnika tijekom cijele godine, a ne samo prigodno u dane velikih blagdana i Bogu hvala, u tome uspijevamo.

Korisnicima dijelimo bonove kojima olakšavamo nabavu namirnica i kućanskih potrepština, podmirimo troškove režija, lijekova, uskočimo pri

nekom većem izvanrednom trošku (npr. troškovi sprovoda) te redovito stipendiramo nekoliko studenata.

Na godišnjoj razini nastojimo potpomoći neki humanitarni projekt i izvan župe, poput donacije Zakladi Sv. *Dominik Savio*, Specijalnoj bolnici za kronične bolesti dječje dobi u Gornjoj Bistri, misionarkama ljubavi – sestre Majke Tereze u Zagrebu i sl.

Uz drevni samostan privremeni stambeni prostor

Uz materijalnu pomoć, na raspolaganju smo za psihološku, pravnu, administrativnu i pomoć pri zapošljavanju. Često naše kompetencije na ovim područjima nisu dovoljne pa želim naglasiti izvrsnu suradnju s fratriba našeg samostana, nadbiskupijskim Caritasom, Humanitarnom udrugom *Fra Ante Antić*, Humanitarnom udrugom *Fra Mladen Hrkač* i drugima.

Od karitativne angažiranosti profitiramo i mi sami, uljuljani u svoju svakodnevnicu i komociju, zavirujući u neke druge i drugačije živote, osjećajući životne križeve i teškoće drugih. Uz to, lijepo je osjetiti da si pomogao nekome kome je pomoć doista potrebna. Svi koji nam se žele priključiti i odvojiti koji sat svoga slobodnog vremena za karitativni rad to uvijek mogu učiniti.“

I u ovoj, svima otvorenoj župi, vrata su otvorena mladima, napose udruženima u Franjevačku mladež – Framu. Može li se franjevačka župa, napose veća, zamisliti bez angažmana mladih? Što znači biti član Frame? Kakav odgoj prima u bratstvu, odgovara **Katarina Rak**.

Članovi Frame odazivaju se na svaki poziv

Frama izgrađuje za budućnost

„Mladi daju tu neku vedrinu i kasnije vjetar u leđa svima, uvijek su pokretači svega i jedan veliki oslonac župe koja ima mnogo humanitarnih akcija u kojima su mladi aktivni, a pogotovo članovi Frame Majke Božje Lurdske. Sama Frama broji 20-tak članova koji se vrlo rado odazovu na brojne akcije. Svjedoče kako im je bilo dobro i blagoslovljeno što su mogli dati svoje vrijeme i biti poticaj drugim mladima da i oni osjete taj blagoslov.

Biti član Frame znači biti dio jedne prekrasne obitelji koja prihvaća svakoga tko do nje dođe. Osjećaj jedne neopisive topline i prihvaćenosti koja se rijetko u ovom užurbanom svijetu može pronaći. Frama je mjesto gdje možeš rasti i razvijati se, pronalaziti svoje talente i s njima se dobro služiti. Mjesto gdje su smijeh i radost naš zaštitni i prepoznatljivi znak. Frama te gradi za život, za budućnost!“

U župi, čija je samostanska crkva trebala postati Opće hrvatsko zavjetno svetište Majke Božje Lurdske Kraljice Hrvata, marni redovnici i redovnice u kući molitve odgojili su brojne vjernike i volontere, vapeći da budu istinska sol zemlje, primjer koji valja slijediti.

Tekst i fotografije: Neno Kužina

Tekst je dio novinarskoga projekta „Župna je zajednica otvorena svima“, objavljen u sklopu programa poticanja novinarske izvrsnosti u 2025. godini Agencije za elektroničke medije. Dozvoljeno je prenošenje sadržaja uz objavu izvora i imena autora.

HALO, VELEČASNI?

Petak 08:10h

Kava s Doricom

Dorica Barbić

PON - SUB 7:45

Ključne riječi: [AEM](#) [beatifikacija](#) [fra Ante Antić](#) [fra Ante Bešlić](#) [fra ante crnčević](#) [Frama](#) [Franjevački svjetovni red](#) [humanitarna udruga "Fra Ante Antić"](#) [izgradnja crkve](#) [Neno Kužina](#) [župa Majke Božje Lurdske](#)

Stock images by DepositPhotos

Daljnje korištenje vijesti u medijima samo uz prethodno odobrenje izdavača.

Sva prava pridržana © 2018 - 2025 Hrvatska katolička mreža